Ο Θεός πρώτος μας αγαπά († π. Συμεών Κραγιόπουλος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 24 Σεπτεμβρίου, 2021

Γνωρίζουμε πολλά για τον απόστολο και ευαγγελιστή Ιωάννη, αλλά έχουμε και μπορούμε να διαβάζουμε το Ευαγγέλιό του, τις επιστολές του και την Αποκάλυψη. Όμως τη λίγη ώρα που έχουμε στη διάθεσή μας, ας σταθούμε σ' αυτόν τον στίχο που ακούσαμε μόλις προηγουμένως στον απόστολο: «*Ημείς αγαπώμεν αυτόν, ότι αυτός πρώτος ηγάπησεν ημάς*» (Α' Ιω. 4:19).

Το παίρνει ως δεδομένο ότι αγαπούμε τον Θεό. Και πάλι το παίρνει ως δεδομένο ότι αυτό γίνεται, ακριβώς διότι πρώτος εκείνος, ο Θεός, μας αγάπησε. Αλλά αυτό σημαίνει, όπως είπαμε κι άλλες φορές, ότι, επειδή Εκείνος μας αγάπησε, τον αγαπούμε κι εμείς. Επειδή Εκείνος έκανε πρώτος την αρχή, έρχεται σαν συνέπεια, έρχεται σαν αποτέλεσμα, το να τον αγαπούμε κι εμείς.

Ο Θεός πρώτος μας αγάπησε· αυτό είναι μια πραγματικότητα. Και όπως ξέρουμε και πιστεύουμε, ο Θεός όλους τους αγαπά. Δεν εξαιρεί κανέναν. Όμως τελικά δεν τον αγαπούν όλοι. **Ο Θεός δεν ξεχωρίζει κανέναν, δεν στερεί κανέναν της αγάπης του, όμως δεν τον αγαπούν όλοι**.

***

Ο Θεός πρώτος μας αγαπά. Αυτός πρώτος μας δείχνει την αγάπη. **Αυτή η αγάπη του Θεού δεν είναι συναισθηματισμός. Δεν είναι μια ψυχολογική κατάσταση. Δεν είναι μια συγκίνηση. Όχι. Η αγάπη του Θεού προς εμάς είναι αυτό ακριβώς που έκανε: ταπεινώθηκε, έγινε άνθρωπος, μας**

φανέρωσε την αλήθεια, μας κήρυξε το Ευαγγέλιο, πέθανε για μας, αναστήθηκε για μας, έστειλε το Άγιο Πνεύμα σ' εμάς, ίδρυσε την Εκκλησία για μας.

Εδώ μέσα κρύβεται η αγάπη του Θεού προς εμάς. Αν θέλετε, η αγάπη αυτή του Θεού προς εμάς **κρύβεται εν τω προσώπω του Χριστού**. Κρύβεται αυτή η αγάπη του Θεού στο έργο του Χριστού, στις ενέργειες του Χριστού, στη ζωή και στο πρόσωπο του Χριστού.

Και επειδή ο Θεός έρχεται σε ανθρώπους που είναι λογικά όντα, το κάθε λογικό πλάσμα, **ο κάθε άνθρωπος, που έχει νου, που έχει λόγο, που λίγο σκέπτεται, άμα σκύψει κάτω και δει τι έκανε ο Θεός, τι κάνει ο Θεός, δεν μπορεί παρά να δει αυτή την αγάπη του Θεού**. Κι αυτή η αγάπη του Θεού θα τον κεντρίσει, θα τον τραυματίσει, θα τον πληγώσει, αυτή η αγάπη του Θεού θα μπει στα σωθικά του· είναι αδύνατο να τον αφήσει. Και έτσι θα γεννηθεί μέσα στον άνθρωπο αυτό **η αγάπη προς τον Θεό**.

Είναι λάθος να περιμένει κανείς να νιώσει συγκίνηση, να νιώσει συναισθηματισμούς, να νιώθει τέτοιες ψευτοαγάπες. Η αγάπη είναι ο Χριστός, η αγάπη είναι το πρόσωπο του Χριστού, η αγάπη είναι αυτό το έργο του Χριστού, είναι αυτό το οποίο έκανε και κάνει για μας.

Είναι φοβερό να έχουμε μπροστά μας τον Χριστό, να έχουμε μπροστά μας το έργο του Χριστού, να έχουμε μπροστά μας αυτό το δόσιμο του Χριστού, αυτή τη θυσία του Χριστού, και τελικά να μη γίνεται σ' εμάς τίποτε. Είναι φοβερό. Όχι γιατί εξαιρούμαστε, όχι γιατί είμαστε κάτι άλλο. Όχι, όχι. Είναι αδύνατο να μην ανάψει η αγάπη του Χριστού μέσα στον καθένα, εάν σκύψει κανείς στο έργο του Χριστού, στη θυσία του, σ' αυτή την αγάπη του, σ' αυτή την προσφορά του. Όμως δεν σκύβουμε. **Ερχόμαστε στον ναό, ερχόμαστε σ' όλα αυτά που ο Κύριος κάνει για μας, όμως αναίσθητα ερχόμαστε, αναίσθητα παραμένουμε και αναίσθητα φεύγουμε**.

***

Απόψε που γιορτάζουμε τον μαθητή που «*ηγάπα ο Ιησούς*» –κι εκείνος πόσο θα τον αγάπησε!– απόψε λοιπόν που γιορτάζουμε τη γιορτή αυτή του ηγαπημένου μαθητού, που είναι και ευαγγελιστής, που είναι ο μαθητής της αγάπης, που ομιλεί για την αγάπη, που συνέχεται απ' αυτή την αγάπη, να παρακαλέσουμε να πρεσβεύσει για μας να μας φωτίσει ο Θεός να δούμε αυτή την αγάπη, την οποία έχουμε μπροστά μας, η οποία είναι για μας. Να δούμε αυτή την αγάπη του Θεού, για να γίνει αίτιο αυτή η αγάπη –«*πρώτος ηγάπησεν ημάς*»– **να γεννηθεί μέσα μας η αγάπη προς τον Θεό**. Και έτσι γινόμαστε χριστιανοί, μπαίνουμε όντως στον δρόμο του Θεού, μας

αναλαμβάνει ο Θεός, μας αναλαμβάνει το Πνεύμα του Θεού, είμαστε ζωντανά μέλη της Εκκλησίας και προχωρούμε για τη σωτηρία, για τη Βασιλεία του Θεού.

Ο Θεός να μας αξιώσει όλων αυτών δια πρεσβειών του αγίου ενδόξου αποστόλου και ευαγγελιστού Ιωάννου.

[Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, "Θέλεις να αγιάσεις;", Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 1999, σελ. 107 (αποσπάσματα)]